



ספר חלב יצה"ר

חלק ב



אור הזוהר 446 * כסליו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש



חלב יצה"ר

כל אשר יראת ה' נגע ללבו יחרד וילפת יתעורר ויזהיר ויפעול, ומכש"כ איש שהרבים תלויים בו וחטא הרבים על חשבונו, ומכש"כ בימינו אשר רבו הפרצות והומות בראש כל חוצות (וראיתי בספר כמדומה בדברי מרן ז"ל דמה דקיי"ל כל ישראל בחזקת כשרות הוא מיוסד על ענין רוב דהיינו מחמת שרובם כשרים אבל בזמן או בענין שהרוב מקולקל שוב אין חזקת כשרות בסתמא).

ומצב כזה בודאי שלא ימצא מנוח ויפחד לנפשו מפחד ה', ומפחד העברה, ומפחד הכפלת חטא הרבים העולה לאין שיעור, ומפחד מה יענה ליום הדין כשישאלו אותו שאלות ישרות, דברים כדרבנות, בלי שימת כבוד, ולפני יודע תעלומות אין להגיד את אותן התירוצים שאומרים לבשר ודם, כי לפניו נגלו עמקי הלב והרצונות הטמונות שהאדם עצמו אין מכיר בהם, המוליכין סברותיו ונטיית דעתו, ולכן אע"פ שיוצא לפי המצב שאם ירצה לגלות האמת יתבזה, ויהי נרדף בצרות שונות, ויופסק פרנסתו, ויתקלקלו השידוכין של בניו, וכו' לא יהיו כל אלה וכאלה בכוחם להטותו מן האמת ומן החיובים שהתורה מחייבתו, כי הירא מן היודע תעלומות חושד עצמו במקום שיש לו נגיעה, אולי מחמת נגיעתו אינו רואה ואינו מרגיש וכדבעי ל"י למיעבד לא עביד, והרי הוא אומר בכל יום פעמיים בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך, ומקבל על עצמו באמת להפקיר הכל באמת, ולסבול הכל, ולהפסיד הכל, גם את עניני תורתו ועבודתו והרבצת תורתו, אם התוה"ק מחייבת כך הוא מפקיר גם זאת, ואינו מניח עצמו ביד יצר לב האדם רק רע כל היום, אשר הכזית כבוד אצלו במקום מרה ובמקום חיותה. ושואף

העתקה ממכתב (כתב יד הנפוץ) שכתב הרה"צ לוחם מלחמת ה' במסני"פ הר"ר משה דוב בעק שליט"א (בעהמח"ס יסודות של בית יהודי - מכתב התעוררות - קונטרס הסברה - בואו חשבון - שוא שקד שומר - ביאור על העצמאות - ועוד).

אור ליום ו' לס' תולדות תשמ"ג פה מאנסי יע"א. שלום וברכה מאלקי המערכה יהי כנהר שלומותיו וימלא ברכת ה' על כל גדותיו הנני בא לפני רומע"ל שליט"א לסדר דברים שהתוה"ק מחייבת אותי לאמרם, ובכדי להיות נזהר ביקרא דאורייתא ולהוסיף זהירות וסדר הנני מסדרם בס"ד בכתב.

ונא ידון אותי רומע"ל שליט"א לזכות על כל מה שאכתוב כי אין כוונתי בשום אופן לפחות כבוד ולבזות או לצער ח"ו אלא אך ורק לתועלת וכחובתי מן התורה, ואדרבה מחמת כי נכבד ואהוב כתה"ר אצלי לכן יבואו הדברים ביתר שאת מאשר הייתי כותב לאחרים, ואם ימצא בתוך הדברים דברים שלא בכבוד וכשורה נא יסלח לי כי שגיאות מי יבין.

מאד נפלאתי על דרכו וגישתו של כתה"ר אל ענין החלב, אם אמנם כוונתו לשמים לפעול ולהציל על דרך זה שנקט, מאד אתפלא גם הדרך גופא, ואפרש דברי באר היטיב בס"ד.

הנה פשוט כביעותא בכתחא אשר בבא לאזנים שמועה על פרצה, אפילו בשני' כתיקונם שעניני עם ישראל היו כתיקונן, וכולן היו בחזקת כשרות והי' קשה להאמין שיש פרצה יותר מהיום שהעולם פרוץ ואיש כל הישר בעיניו יעשה, אלא אפילו בשנים כתיקונם, מ"מ כששמעו שיש פרצה,



הצעקה על מלאכי שהוא ציוני, זה תירוץ מצויין, אבל איך נשטה בעצמינו שהם כל כך מרגישים ובווערים בענין הציונות, כי הלא אנו מכירים את הרבנים, ואין אנו מכירים אותם לכל כך קנאים, לא ראינו אותם כל השנים שעברו שיתעוררו מעצמם לאיזה ענין הנוגע לציונות וגם כשמעוררים אותם הולך כבידות גדול כידוע לרומע"ל שליט"א הדק היטיב.

ואיבעית אימא נוכל להוציא מספר הזכרונות הרבה מעשיות מכל א' מהם ולדוגמא הרה"ג ר' ... שליט"א מבקר לפעמים את ... הרה"ג ... שליט"א שיבח זה עתה באסיפה גדולה את ... שכבר לפני מ' שנה ה' נחשב בין גדולי הדור בעת שהי' עדיין רב בהמזרחי, וכהנה לרוב, אבל הצעקה על מלאכי רק תירוץ הוא שהרי יש מעוררים אחרים הן מארה"ק הן מאמריקא, עוד זאת לא אוכל להתאפק מלצעוק מרה, הנה רומע"ל שליט"א בהיותו אצלינו אמר שהדין הוא על צלע י"ב התלוי במנהג אבל אמר שעל בעלי החניות אי אפשר לקבל אחריות דהיינו שהודה שיש חשש חלב מפני הזנחה שאינם מנקרים כראוי ומשאירים חלב, וכן נשמע על הטעיף של האסיפה של פ' בראשית, ושם אמר רומע"ל שליט"א שיש הזנחה משאירים חלב, וא"כ נורא ואיום שבני ישראל אוכלין חלב, ואפילו היינו אומרים שהחלב הנשאר רק דרבנן, אין זה נופל במשהו מהיותו מכשול נורא לבית ישראל מן הדאורייתא, כי אין אנחנו קראים וצדוקים המזלזלים בדרבנן ח"ו, ומכש"כ שההזנחה הוא בחלב דאורייתא, וא"כ איך אומר שם על הטעיף שאין הדבר נורא כל כך כיון שעכ"פ יש שיטות ואפשר לחכות עד אחר יו"ט, ועוד שבסוף הטעיף אומר, שמי שרוצה יוכל לסמוך על המכשירים, מארי דאברהם האיך אפשר לתת משמעות כזה ליהודים אע"פ שאומר שאין זה על אחריותו אבל הלא אמר שיש מכשול ומה לנו על אחריות מי הולך ומכש"כ באיסור כרת, והלא אפילו את הכלים צריך להכשיר אם נפל בגורלו של מי שהוא החלב כי איסור דבוק אוסר כל החתיכה אם אין ס' בחתיכה ונאסר כל הקדירה אם אין ס' נגד כל החתיכה.

ועוד הלא רומע"ל שליט"א יודע בקרב לבו פנימה איזה צד אמת ואיזה צד שקר ואונטערעסים ואיך מותר לומר ליהודי לסמוך על מה שיודעים שאין בו סמיכה כראוי.

ועוד הלא כל התשובה על דברי הרה"ג"צ מקששוי ובניו שליט"א הי' שהם... וכי יש איזה צד היתר על פי תורה לסמוך על הטענה שהרה"ג"צ מקאששוי שליט"א נמשך אחר בניו בסמיות עינים ומתוך כך הוא מעליל בשקר על הציבורים סאטמאר, פאפע, צעהלים, באבעוו, וכו' שהם אוכלי חלב, וכי מותר על תואנה זו בברירות כל כך לעשות מעשה בשאלה של כרת, או לסמוך על הטענה שבני הרה"ג"צ מקאששוי שליט"א הם

למנוחה ותפארת ולהיות כמו שנוח בין אנשי העולם וכמו שישבחוהו, וכבר אמרנו מלתא דבדיחא והוא אמת, היות שמבואר בצעטל קטן לצייר לעצמו כאילו אש בווער עד לב השמים והוא בשביל קדושת השי"ת מניח להפיל עצמו בתוך האש, ואמרנו שהיום זה רחוק מן המציאות שיתרחש באמת כך, אבל היום צריך לצייר לעצמו, איך שנכנס לביהמ"ד של אנ"ש והוא בשביל קדושת השי"ת אומר האמת נגד כולם ולהיפך מכולם, ומפקיר עצמו וכל אשר לו, וגם יוסיף לצייר איך שזורקים אותו החוצה ומכים אותו, הנה זה צריך להיות בפשטות בלי שיעשה חשבונות רבים האם אני מחוייב עד כדי כך והאם הדבר תלוי אך בי וכו' וכו'.

אמנם מה מאד יכאב הלב שלא ראיתי את רומע"ל שליט"א על הדרך הזה, אלא דיוניו בענין החלב הוא ההתעוררות בענין החלב הוא כאיזה משא ומתן של ממונות, וניגש לענין בהרגישים של המוציא מחבירו עליו הראי' ודורש שיבררו לו הענין, כאילו אותן אחרים הם יותר נוגעים לענין מרומע"ל ועליהם לברר, ואיפה כל החרדה ומן העבירה ומן אחריות הכלל, למה לא נתמלא רתת וזיעה לרדוף אחר הענין ולברר, למה לא נתמלא חלחלה לשמע אוזן אשר בני ישראל אוכלין חלב, ומה גם בהיותו נחשב בין הרבנים אולי יש בידו למחות ולתקן, אולי הי' בידו למנוע איזה יהודים, ועכ"פ הסרים למשמעתו, אם אמנם נסתפק אם אמת הקול או לא, אבל מאי אולמי' דהאי גברא מהאי גברא, למה יתחייב יותר השני לקנות ולהשיג בשר זה להראות ולהוכיח שיש חלב, יותר ממה שרומע"ל מחוייב בזה, למה לא חבל רומע"ל שליט"א תחבולות וערמות לחקור אחר הענין בלא יודעים, ולהוודע האמת מאחורי הגב.

ובכלל יש שאלה גדולה על כל הרבנים שליט"א, (בלי לדעת כלל באיזה צד נמצא האמת) הנה אם באים לחקור אם אמת הדבר שיש הזנחה צריך לשמוע ולחקור מן הצד בערמה ותחבולה בלי שירגיש מי שהוא אם חוקרין איזה ענין ואת מה חוקרין ואחרי מי חוקרין.

אבל הם לא די שלא עשו כך אלא שהם קוראין למנקרים ומודיעים אותם מה שרוצים לדעת, וסומכים על מה שאין לסמוך לא על פי שכל ולא על פי תורה.

וכי זאת חקירה היא, וכי זאת בקשת האמת הוא וכי זאת יראת חטא הוא ולא עוד אלא נהפוך הוא הם מלאים שצף קצף על כל נסיון של חקירה אמיתית, ועל כל דובר דברים ישרים (כנשמע על הטעיף של אסיפת פ' בראשית, שבלבלו כל מי שהתחיל לדבר לענין) וזה מורה באצבע על הרצון להסתיר המכשול בזדון, ולחפות על העבירה והעוברים, וכל ישר הולך בבחנו את אופן הגישה של הרבנים כבר רואה באיזה צד נמצא האמת.



כל כך מקולקלים ומושחתים עד שילכו לקנות בשר עם חלב ממקומות אחרים והעלו עליהם בלאמבעס שלנו, וכי יש היתר על פי תורה לסמוך על תואנה זו הלכה למעשה באיסור כרת, הלא רומע"ל שליט"א מכיר את בני הגה"צ מקאששוי שליט"א מקדמת דנא האם מעולם נחשדו בעיניו. הלא אדרבה רומע"ל יודע שבשנים האחרונות הם הם הלוחמים הראשונים נגד ציונות וגם בשנים הראשונים לא נופל השתתפותם משאר כל הרבנים סיגעט צעהלעם פאפע ווין באבעוו וכו' ואדרבה השתתפו הרבה יותר מכל אחד מאלה שהם דנים אותם עתה.

הלא רומע"ל מכירם שהם רחוקים מהשחתה כזו להוציא לעז על כל הצבור בחנם ועוד אם הם שונאים לסאטמער וכי גם לכל הקהלות כולם פאפע, צעהלעם, ווין, באבעוו, וכו' וכו' הם שונאים הלא לא הזכירו שמות אלא על הכלל כולו יצאו בסתמא עד היום הזה, וסאטמער מעצמם יחדו עצמם שהתגר שייך להם ומי בקש זאת מידם להכנס לזה.

ועוד הלא הטענה של אויבים הוא דאפקי לקלא הנזכר ביבמות כ"ה ובאבן עזר סי' י"א ס"א היינו לא שהנחשד יאמר שהמוציא הקול הוא אויב שאין הוא נאמן בזה, וגם לא שרק עתה יתפרסמו לאויבים אלא שאחרים בלתי נוגעים בדבר ידעו שהם אויבים מקדמת דנא, ומעולם לא שמענו שקאששוי הם ציונים ואויבים רק עתה הנחשדים אומרים כך, ואדרבה הלא ידוע כמה סבל הרהגה"צ מקאששוי בעת מערכת האפיסעס ושתקו וכל השנים שעברו עבדו יחד עם סאטמער יד ביד גם ידוע שהיתה ידידות גדולה בין הגה"צ מקאששוי להרה"ג מסיגעט והוא לחץ על הנהלת סאטמער אחר הסתלקות מרן ז"ל לקבל את הרה"ג מסיגעט שליט"א, והגין עליו בעת מלחמת בעלז ועוד ועוד כהנה ורק עתה צועקים שהם שונאים וציונים ורוצים לחתור תחת כל הציבור, הנה רומע"ל שליט"א יודע בקרב לבו פנימה שאלה הדברים הם שקרים ואין להם שום מקום על פי שכל.

ואם כן כיון שבני הגה"צ מקאששוי מראים בשר עם חלב ואומרים שקנו זאת בחנויות שלנו, השכל שופט והלב יודע שהדברים מראים להיות אמת, ואוי לעינים שכך רואות, ובודאי אם נבא לדון בדיון תורה ולהחליט עדיין אין זה די וצריכים להביא עדים כשרים (ויש להם זאת לפי דבריהם) ולכאורה הם בעצמם יכולים לבא ולהעיד בב"ד על מה שראו כי אין הם שום צד בענין, ומאי אלמייהו דעדים אחרים יותר מהם.

אבל בכל אופן כשהמדובר הוא לחשוש ולהזהיר מלאכול ורואים ומבינים שהדבר נוטה להיות אמת ואפילו רק ספק וחשש, זה די, וכן כשרוצים לחקור ולתקן, בכי האי גוונא אין צריך אלא אומד הדעת, ואוי ואבוי שהדבר מוכרע עפ"י

שכל הישר לאמת, אלא שחסרים עדים וב"ד שאצלם עדיין לא נמחק אזהרת לא תגורו מפני איש, דיינים ככתוב בתורה יראי אלקים אנשי אמת שונאי בצע, עדים וב"ד שאליהם אין מגיע הלחץ של מאפי"א וויינשטאק וסאטמער.

הלא גם ר' משה ווייסמאן נ"י הביא לרומע"ל שליט"א בשר עם חלב על האסיפה של פ' בראשית, ואחר כל זאת מקרב לבי אני צועק אוי ואבוי איך אפשר לומר על מצב כזה שהוא לא נורא ושאפשר לסמוך על המכשירים בשעה שהמכשירים לא אמרו אפילו טענה אחת נגדית אדרבה מתוך דבריהם נפלט הודאה שנכנס לפעמים חלק אחוריים, ולמעשה כפלו שהכל שקר ואין שום מקור לערעור, וקאששוי הם שונאים וחותרים ותו לא מידי וסתרו עצמם מני' ובי' האם בכזה יש איזה סמיכה במקום איסור כרת ובשעה שכולם יודעים שמעולם לא היתה על החניות השגחה ראוי' אלא הבוטשער בעצמם הם הם האחראים על הכל והנאמנים על הכל ומי ראה או שמע הנהגה כזאת.

גם מה שאמרו שם על האסיפה דמדשתיק הגה"צ מקאששוי זמן רב ורק עתה יצא במכתב לכן אינו נאמן והביאו ראי' מהמעשה דבארדיטשוב, הלא יש לחלק כמה חילוקים, ועל משענת קנה רצוף סומכין באיסור דאורייתא, אבל למותר האריכות לחלק, כי מי יותר מרומע"ל שליט"א יודע שהגה"צ מקאששוי לא שתק וכן פעל עוד מכמה שנים בצנעה ובכבוד וכן בניו פעלו זמן זמנים טובא בצנעה וכבוד כדי שלא יבא לידי בזיון וחרבן וגם שאר רבנים יודעים מזה וכמבואר בא' ממכתבי קאששוי שהרה"ג מסיגעט הוציא לאור (מכתב ר' יוסף משה) שתיכף פנו בסתר לכמה רבנים ומקוים שיתוקן בסתר כדי שלא יתוודעו האויבים, יעויין שם, ואם כן איך העלילו המעלילים, ואיך שתקו באסיפה הנ"ל לעלילה זו בשעה שידעו שהוא שקר, וגם איך מותר לשתוק על שפך דם צדיקים ששופכים כל העת, הלא הם הבזיונות של הגה"צ מקאששוי ובניו שליט"א, האם מותר להיות עם דבר כזה תחת קורת גג אחד.

עוד זאת נצעוק ככרוכיא, הנה הרבנים שליט"א מרבים לדבר בענין צלע י"ב, ועוד אומרים שרוצים להנהיג באמעריקא מנהג ירושלים וטוענים נגד זה ומתפלפלים בענין חומרי מקום שיצא שם ועוד נשמע על הטעיף שמתפלפלים אם להנהיג כל החומרות או לא, ועוד מדברים שם בטעיף וצועקים על סדר הניקור שהוא טוב ושהוא כמו שהי' מלפנים ושגם מרן ז"ל בסאטמער הנהיג כך, וכן כשהי' רומע"ל בירושלים הרבה לטעון שהסדר של אמעריקא הוא טוב כאילו שהצעקה שנתעוררה על זה הוא, ומזה יצא שגם הבד"צ דירושלים הזהירו שאין להרהר על הסדר של הניקור שבאמעריקא, וכן יצא עתה מכתב חריף מהרהגה"צ ר' משה ארי' שליט"א וג"כ צועק על



בלבל הקהל ולקרר רגשותיהם ולכסות על הפשע הנורא הזה.

אבל אם את הקהל אפשר לבלבל מה יענו ליום הדין וכי לא יהי' מקומם בין מחטיאי הרבים אחרי שידעו שיש כאן מכשול מחלב דאורייתא הלא בעצמם מודים שיש הפקירות כנשמע על הטעיף ושנכנס חלק אחוריים, וכן הודו בכל זה באסיפת ההתאחדות ובהכרוז שיצא בין המנקרים אשתקד שנת תשמ"ב ג' קרח א' תמוז מבואר שיש הזנחה רבה בניקור ואיך לא יבושו לנסות להכריז כמה פעמים שאין שום יסוד להערעור, שזאת הוא שרוצים לקבוע בכל עוז, וכולם מסיתים את הקהל בכל עוז לאכול, האיך מותר לרומע"ל שליט"א לתת איזה חצי משמעות להם וחלישות ובלבול ורפיון להמזהירים שלא להכשל באיסור חלב, מה נעשה כאן, באיזה עולם אנו נמצאים.

יודע נא רומע"ל שליט"א שעתה הדבר תלוי בו כי כמה רבנים לא יסכימו ולא יחתמו בלעדו וממילא יש צבור גדול התלוי בו וגם מבלעדי אותן רבנים הרבה שעיניהם תלויות בו והאחריות גדולה, והמשקל הוא לפני בוחן לבות.

והנה ידוע מה שכתב הישמח משה להארי' דבי עילאה זי"ע בענין נסיעתו לא"י שלא יבא עמו בנצחון כי בזה קטנך עבה ממתני ואם בארזים נפלה שלהבת מה יענו אזובי הקיר ומן הסתם אצלם לא הי' בעביות ובפשטות, עכ"פ גדול מאד ענין הנצחון והשני בדומה הבושה מן העולם וכבר היו המתירים חוזרים כי ההפסד כבר עלה יותר מן המשוער לולא אלה השני ענינים כי באמת זה נסיון גדול ולאו מלתא זוטרתא הוא שהרי יהודא בן יעקב נשתבח בזה כמאה"כ יהודא אתה יודוך אחיך ומתרגם אתה אודית ולא בהיתת ובתרגום יונתן במעשה דתמר מאריך שאמר יהודא מוטב אתבייש בעוה"ז מלהתבייש בעוה"ב לפני אבותי הצדיקים, אבל באמת ידוע שהמודים על האמת אעפ"י שהוא קשה הם נוחלים כבוד גם בעוה"ז, ואילו היו מודים ומתקנים היו נוחלים העוה"ז והעוה"ב.

וכבר אירעו מכשולים תחת הרבה גדולים, ויש מציאות שהסנהדרי גדולה יתירו חלב, אך כשנתוודע מהרו לתקן, וזהו הכבוד, דהטעות מצוי, ושגיאות מי יבין.

ולא כמו שמדמין העולם שאם יודו במכשול יתבזה הצבור וישבר משא"כ בעמידתם בתוקף ישארו בכבודם, זה דעת בעלי בתים היפך דעת תורה, שרוצים להעמיד כבודם במה שיכסו על הפשע, אבל זה דמיון, כי טבע ודרך האמת להתגלות לבסוף, וכל שמכסים ומצניעים ורודפים ומדכאים אותן, אי אפשר להכחידו ולהשמידו, ושוב הוא צף ועולה ונשאר לבסוף למעלה, ומחטיאי הרבים ישארו לבסוף לחרפות ודראון עולם.



המהרהרים על סדר הניקור (להלן נדבר בס"ד קצת מעצמם המכתבים) אך מה שאנו רוצים עתה להראות שמכל הדברים והצעקות הנ"ל נראה שמעמידים פנים כאילו המדובר הוא משינוי נסחאות בענין הניקור, ובאמת לא זאת הטענה מעיקרא כמבואר בשני מכתבי הגה"צ מקאששוי באר היטיב שהמדובר הוא מחלב דאורייתא אליבא דכו"ע, והטענה הוא שיש הרבה קלים עוסקים בניקור ואפילו ישגחו עליהם מי יודע אם הוציאו חוטי החלב וכששולפים את החוטים ונפסק ונשאר בפנים מי יודע אם מחטטין אחריהם, גם אי אפשר לבדוק אחריהם כל חתיכה, ולעולם לא יעשו כך ואם אומרים שיעשו הוא שקר מפורסם שכל בר דעת יכחישו דאם היום יעשו מחר יתשללו, ועוד טענה שגם היודעים הניקור והנקראים אנ"ש ויראי ה' ויודעים סדר הניקור מזניחים ומשאירים חלב גמור, כאשר כן מצאו אחריהם בעוה"ר במדה מרובה, ועוד טענה שמכניסים חלק אחוריים ומוכרין אותו בלא ניקור, ובזה יש כמה מכשולים גדולים (א) עצם הדבר שזה נכנס (ב) שאפילו ירצו לנקר אין יכולים כי לא למדו לנקר אחוריים, (ג) שאפילו ירצו וגם יוכלו לנקר אין להם רשות לנקר אחוריים כי לנקר זאת מוכרח ללמוד זאת ולקחת קבלה ע"ז, (ד) שיש חלקי אחוריים הנכנסים שאין מועיל בהם ניקור כגון הטרייפענער קאלנער, (ה) שמוכרים אותו לכתחילה בלי ניקור ובלי לדעת מה זאת כאשר יש על זה כמה עדיות, (ו) שאפילו ינקרו ויהי' להם רשות ע"ז והכל כתורה, אבל אין הצבור שלנו רוצה חלק אחוריים כי נהגו אצלינו שלא לאכול, והצבור מדמין בנפשם להיות מן המדקדקים לאכול רק פנים ונכשלים בחלב דאורייתא אליבא דכ"ע ר"ל וכמה רבנים וביניהם הרה"ג מסיגעט שליט"א הודו שנכנס לפעמים חלק אחוריים, והי' מי שאמר שרוב פעמים נכנס ואחרים אמרו הרבה פעמים. וכאשר נראה גם מדברי רומע"ל על האסיפה שברצונו להדגיש זאת במיוחד שלא לדבר מצלע י"ב אלא שיש חלב דאורייתא מהזנחה וחוסר השגחה אלא שמבלבלים דבריו.

ואוי ואבוי במקום לצעוק ככרוכיא על כל הנ"ל מנהלים המדובר לצדדין ומתעלמין מן העיקר והאמת המר וטוענים ועושים צעקות וכרוזים על ענינים צדדים כדי לעשות רושם על העולם כאילו הטענות הם רק סביב חילופי מנהגים.

וגם רומע"ל שליט"א נא ימחול על מה שאכתוב עתה שהשאר והשריש בירושלים רושם שהמדובר הוא רק סביב סדר הניקור וסביב חומרות ומזה יצא כרוז ואזהרת הב"ד ומכתב הרהגה"צ רמ"א שליט"א, וזה גורם להרבה יהודים להיות נכשל בחלב דאורייתא ובאמת כל הכרוזים והמכתבים והצעקות הם שלא לענין ועושים רושם על העולם כאילו רק מחילופי מנהגים המדובר